

1

Не ёхъ чёфнали не ёхъ оже
Но - белоскотъснитъ ѿтън
На любовьта
И дали дни и дали нощи
Оракваса да
миле тя.

*

Но донце есь златодрехъ
Не мила тя, не донце тя
И въ сасома
Прѣжъ скрѣбна привесъ чирхъ
Но - нечюбтъснитъ ѿтън

А

2

Борукнѣнъ храмъ въ забрава мѣсяца
Разбріти кумиръ крои громилъ доѣ;
Спѣши обрасти въ бурени и трохи,
На коло пустомъ, пустомъ и силь ..
Въ душата скрѣбъ, прѣжъ погледъ штуръ
Борукнѣнъ и часне споменъ склонъ .

*

Уже днѣ, а мракъ въ непрогледѣнъ
Изъ него демонъ злыхъ изари
И иска таинъ сихъ изъ му леденъ,
А азъ вѣръ якъ приграхъ болѣдекъ
Онъ прѣзъ горы и гавары,
Онъ прѣзъ птицъ безъ зари ..

Чѣмъ посадихъ, а сѣбрахъ коприва,
Сѣбѣ рѣхъ испити,-кабредъ мѣсяцъ;
Любовь разбрѣзвана - злоба не обливала
Землю сѣвъ - тѣла не пакъ обивала ..
Голова мѣсяцъ, гуша мѣсяцъ,-
Душа ми кой же сѣвъзъ? ..

93